

Συνέντευξη με τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μπραζαβίλ και Γκαμπόν κ. Παντελεήμονα (Ηρακλής Αθ. Φίλιος, Βαλκανιολόγος-θεολόγος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μπραζαβίλ και Γκαμπόν κ. Παντελεήμων (Αράθυμος) εγεννήθη στην ιερά νήσο Τήνο το έτος 1974. Τυχάνει πτυχιούχος του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και απόφοιτος του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών. Ομιλεί την αγγλική, γαλλική και ιταλική γλώσσα.

Διάκονος χειροτονήθηκε το έτος 2000 και Πρεσβύτερος - Αρχιμανδρίτης το έτος 2001 από τον μακαριστό Μητροπολίτη Σύρου κυρό Δωρόθεο Α' (1965-2001), ενώ διηκόνησε ως Ιεροκήρυξ καί Διευθυντής Υπηρεσιών της Ιεράς Μητροπόλεως Σύρου, πλησίον του Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου Β' (2001 -).

Μετακληθείς τον Σεπτέμβριο του έτους 2006 στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας διετέλεσε διαδοχικώς Διευθυντής Αναπτυξιακών Έργων, Κωδικογράφος της Ιεράς Συνόδου, Διευθυντής του Ιδιαίτερου Πατριαρχικού Γραφείου και Αρχιγραμματεύς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου. Επίσης, τυχάνει Μέλος της Πατριαρχικής Επιτροπής Ευρωπαϊκών Θεμάτων, ως και της Διορθοδόξου Επιτροπής Βιοηθικής και του Συμβουλευτικού Σώματος του Διεθνούς Κέντρου Διαθρησκειακού και Διαπολιτισμικού Διαλόγου KAICIID (King Abdullah bin Abdulaziz International Centre for Interreligious and Intercultural Dialogue), εκπροσωπών την Πρεσβυγενή Εκκλησία των Αλεξανδρέων.

Συνώδευσε τον Μακαριώτατο Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο Β' σε επίσημες επισκέψεις και ιεραποστολικές οδοιπορείες, ενώ εξεπροσώπησε τον Πατριαρχικό Θρόνο Αλεξανδρείας σε διορθόδοξες, διεκκλησιαστικές, διαθρησκειακές, διεθνείς και επιστημονικές συναντήσεις.

Την 21η Νοεμβρίου 2012, τη προτάσει της ΑΘΜ του Πατριάρχου Αλεξανδρείας, εξελέγη παμψηφεί υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου πρώτος Επίσκοπος της Ιεράς Επισκοπής Μπραζαβίλ και Γκαμπόν, χειροτονηθείς εις Αρχιερέα την 2α Δεκεμβρίου 2012 υπό του Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου Β' στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου

Η.Φ.: Θεοφιλέστατε Επίσκοπε Μπραζαβίλ και Γκαμπόν κ. Παντελεήμων σας καλωσορίζουμε στη φιλόξενη ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ με αγάπη, μεγάλη χαρά και ζητώντας την ευχή σας.

ΘΕΟΦ. κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ: Ευχαριστώ ευγνωμόνως την ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ και εσάς προσωπικώς για την ευγενική διαδικτυακή φιλοξενία σας, ευχόμενος όπως ο Πανάγαθος Θεός σας επευλογή, μαζί με όλους τους εκλεκτούς συνεργάτες και συντελεστές αυτής της προσπάθειας, ως και τους πολυπληθείς αναγνώστες.

Η.Φ.: Αυτή η συνάντησή μας είναι ξεχωριστή. Είναι ιδιαίτερη, καθώς ο ίδιος διακονείτε την Εκκλησία του Χριστού στην Αφρικανική ήπειρο κάνοντας πράξη τους λόγους του Κυρίου *«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»*. Μέσα από αυτή μας την επικοινωνία αισθανόμαστε ότι συναντάμε τον Χριστό σε μία ήπειρο όπου ο άλλος γίνεται ο αδελφός μου.

ΘΕΟΦ. Κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ: Μέσα από τους λόγους του Κυρίου που προαναφέρατε, νομίζω ότι προσδιορίζεται σαφώς ο τρόπος συνυπάρξεως και η αγιαστική σχέση που αναπτύσσεται με τον συνάνθρωπο. Πορεία (κίνηση προς τον πλησίον), συνάντηση (κοινωνία), μαθητεία (διδασχία-ευαγγελισμός), βάπτιση (αγιασμός).

Συνεπώς, η συνύπαρξη και η κοινωνία - έννοια ευρύτερη και βαθύτερη της επικοινωνίας - με τον πλησίον αποτελεί το μονόδρομο που οδηγεί στον Θεό. Η σχέση αυτή προϋποθέτει την προσωπική κένωση, την προσφορά, την θυσιαστική-σωστική αγάπη. Και τούτο αποκτά μεγαλύτερη ευθύνη και σημασία όταν αφορά ανθρώπους, όπως τους αφρικανούς αδελφούς μας, που δεν γνωρίζουν ή γνώρισαν παραποιημένο τον λόγο του Ιησού.

Η.Φ.: **Θεοφιλέστατε αφήσατε τις ανέσεις της ζωής και φύγατε από την Ελλάδα. Γιατί εξωτερική ιεραποστολή;**

ΘΕΟΦ. Κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ: Αυτό μου εξήτησε η Εκκλησία και αυτό έπραξα. Εφ'όσον αποδέχομαι και πιστεύω ότι ο Χριστός είναι η Κεφαλή της Εκκλησίας, τότε υποτάσσομαι στο θέλημά Του. Επίσης, δεν διεκδικώ τον τίτλο του φωτιστού ή του ιεραποστόλου - δεν αγαπώ άλλωστε τους μεγάλους τίτλους. Μου αρκεί η θέση του διακόνου που προσφέρει στον όλον άνθρωπο, πάντοτε στο μέτρο του δυνατού, αγωνιζόμενος αδιακόπως.

Η.Φ.: Σε άρθρο σας έχετε πει πως «η ιεραποστολή δεν αποτελεί μία ρομαντική ιστορία ή μία περιπετειώδη διήγηση, ούτε ένα πεδίο συλλογής εμπειριών στην πάντοτε δελεαστική εξ επόψεως φυσικού κάλλους Αφρική». Τι σημαίνει για εσάς η ιεραποστολή;

ΘΕΟΦ. κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ: Η ιεραποστολή είναι η παρουσία του Θεού σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο. Η ιεραποστολή, όπως και αν την προσδιορίζουμε (εξωτερική ή εσωτερική), είναι η ίδια η φύση της Εκκλησίας. Η κίνηση προς τον άλλο, η προσωπική κένωση προς επίτευξη του φωτισμού και του αγιασμού του αδελφού μας. Στην διαδικασία αυτή, η οποία απαιτεί τη συνεργεία Θεού και ανθρώπου, υπάρχει και πόνος και κόπος και ματαίωση.

Υπάρχει, όμως, η Χάρη του Θεού που εν τέλει επευλογεί την προσπάθεια. Τότε, η χαρά που προέρχεται από το θετικό αποτέλεσμα στο ιεραποστολικό πεδίο είναι τόσο μεγάλη, ώστε διαγράφει κάθε ανάμνηση του προηγούμενου φόβου και μόχθου.

Η.Φ.: Ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος, έχοντας πείρα από την ιεραποστολή στην Αφρική, χαρακτηρίζει την εντολή του Χριστού «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη» σε βιβλίο του ως «λησμονημένη εντολή». Πιστεύετε ότι η εξωτερική ιεραποστολή έχει λησμονηθεί;

ΘΕΟΦ. κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ: Θα προσέθετα ότι δεν έχει αγκαλιασθή όπως και όσο

θα έπρεπε από την πλειοψηφία των ορθόδοξων που διαβιούν σε χώρες που παραδοσιακά χαρακτηρίζονται ορθόδοξες. Και τούτο νομίζω ότι πρέπει να μας προβληματίσει σοβαρά, εφόσον διακηρύσσουμε ότι είμαστε ορθόδοξοι.

Αλήθεια, πόσοι από εμάς, κληρικοί ή λαϊκοί, προσευχόμαστε για τους αδελφούς μας τους κατηχουμένους ή νεοφωτίστους; Πόσοι από εμάς έχουμε διάθεση προσφοράς προς αυτούς, έστω και αν πρόκειται για το αξιέπαινο «δίλεπτο της χήρας»; Πόσοι από εμάς θα μπορούσαμε να θυσιάσουμε κάτι, να στερηθούμε κάτι από όσα αγαπούμε ή απολαμβάνουμε υπέρ των Αφρικανών αδελφών μας; Πόσο προβληματίζει την συνείδησή μας το Ευαγγέλιο της Κρίσεως: «*έπεινασα γάρ, καί έδώκατέ μοι φαγεῖν, έδίψησα, καί έποτίσατέ με*»;

(συνεχίζεται)